

започнете да го удряте, следъ половинъ часъ то ще се превърне на масло. Като отдѣлите маслото, ще остане мжтеница. Мжтеницата е млѣко, отъ което е отнето маслото. Когато човѣкъ се оплаква, че е изгубилъ нѣщо отъ себе си, той мяза на млѣко, отъ което е извадено маслото. Кой вади маслото отъ човѣка? Страданията. Тѣ не сж нищо друго, освенъ буталката, съ която биятъ млѣкото, докато извадятъ маслото отъ него. Ако остане само мжтеницата, човѣкъ започва да страда, че е изгубилъ любовта, радостта, разположението на духа си и т. н. Срѣщате единъ човѣкъ разположенъ, любезенъ. На другия день го виждате неразположенъ, скърбенъ. Защо? Очукали го, обрали маслото му и оставили само мжтеницата. Въ това отношение нѣкои хора приличатъ на скжперника на Молиера, който се оплаквалъ, че го обрали. Кой го обралъ? Всички хора, цѣлиятъ свѣтъ го е обралъ. Мнозина казватъ, че всички хора сж лоши, че цѣлиятъ свѣтъ е лошъ. Това сж разсжденията на Молиеровия скжперникъ. Съ такива разсждения нищо не се постига. Като живѣе, човѣкъ трѣбва да знае определено, защо се радва и защо скърби, защо обича и защо мрази, кой го обича и кой не го обича. Само по този начинъ той ще дойде до вжтрешната наука на живота.

За да се домогне до вжтрешната наука на живота, човѣкъ трѣбва да бжде свободенъ. Може ли да се нарече свободно магарето, което има юларъ на главата си, и господарьтъ